

tale om konkurrenceforvridning, tror jeg på, at der er tale om konkurrenceforvridning. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt pengene ender det ene eller det andet sted.

Hvis vi pludselig fandt ud af, at vi nu ville begynde at dele de varer, som Den Frie Købmand eller Brugsen sælger, gratis ud nede i Folketingets forhal, ville der jo være tale om alvorlig konkurrenceforvridning – også selv om vi ikke fik nogen fortjeneste på dem. Jeg føler mig ganske overbevist om, at både Den Frie Købmand og Brugsen ville være ganske alvorligt utilfredse, selv om der ikke var nogen som helst, der tjente på uddelingen af de pågældende varer.

Jeg vil henholde mig helt til hr. Lars Løkke Rasmussens spørgsmål om, hvad det er, der er sket, hvad det er, der er holdt op med at få disse ting til at gøre indtryk på regeringspartierne i øjeblikket. Det kan undre, men vi vil vende tilbage til det, også under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til hr. Lars Løkke Rasmussen, som måske kan give mig et eksempel på noget inden for folkeoplysningsloven, som ikke kan risikere at være konkurrenceforvridende. Findes der overhovedet noget tilbage, når det er sådan, at man opstiller et kriterium, der går ud på, at der ikke må være konkurrenceforvridning?

Desuden vil jeg stille et spørgsmål i samme stil som det, jeg stillede til fru Eva Møller: Hvad er det for en lov, Venstre og De Konservative vil have, hvis det er sådan, at man opstiller det som et absolut kriterium? Så er der jo ikke noget tilbage!

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke gå så meget i dybden i forbindelse med den debat, der nu kører mellem Venstre, De Konservative og Enhedslisten, men bare sige, at med hensyn til konkurrenceforvridning tror jeg ikke, der er nogen her i denne sal, der er uenig i, at der er problemer med den nuværende lov.

Der er kommet utallige henvendelser til os folketingspolitikere netop om dette område, og jeg tror også, at undervisningsministeren erkender det – jeg vil citere følgende fra Ritzau den 19. januar 1995:

»Vi har forsøgt alle muligheder for at skabe en lov, der kunne gøre noget effektivt ved den

påståede konkurrenceforvridning, men det er nu min opfattelse, at det ikke kan lade sig gøre, uden at vi fundamentalt forringer hele folkeoplysningsideen. Vi må altså fortsat leve med visse ulemper for at bevare det store fælles gode, som folkeoplysningen er, siger undervisningsminister Ole Vig Jensen.«

Jeg mener altså, at sådan et citat helt klart dokumenterer, at selv undervisningsministeren erkender, at der nok er nogle problemer med hensyn til konkurrenceforvridning, og derfor er jeg selvfølgelig spændt på undervisningsministerens kommentar til netop den bemærkning fra Ritzau, som jeg nu har fremsat – måske når vi til sin tid afslutter debatten – jeg går ud fra, at det er rigtigt citeret. Jeg har også læst utallige andre papirer, hvoraf jeg forstår, at regeringen slet ikke er enig med hensyn til det, der ligger her i dag.

Det kan også blive spændende at høre en ordfører senere på dagen, som eventuelt vil stille sig på talerstolen og klart tage afstand fra forslaget – netop på grund af, at det væsentlige i det er konkurrenceforvridningen i forhold til det private erhvervsliv.

Jeg synes, man burde tage sig sammen fra regeringens side og trække forslaget tilbage og eventuelt, som hr. Bruno Jerup var inde på, komme med et helt nyt lovforslag om netop dette område og så sætte sig sammen med os andre og finde ud af noget, der kan danne bred enighed her i salen.

Jeg vil allerede på nuværende tidspunkt sige, at Fremskridtspartiet netop på grund af konkurrenceforvridningen tager afstand fra hele lovforslaget, som det foreligger.

Peter Duetoft (CD):

Selvfølgelig er der tale om konkurrenceforvridning; det har vi fået adskillige eksempler på at der er. Det har vi fået i forbindelse med danseskolerne, og det har vi fået i forbindelse med aerobic-centrene. Der er områder i København, hvor der tidligere har ligget centre, eller hvor der stadig væk ligger centre, som pludselig har fået en konkurrent i et af oplysningsforbundene. Selvfølgelig er der da et problem, og derfor vil jeg bede om, at man lader være med at tale sig fra hinanden og gøre dette her til et skænderi om, hvorvidt der er et problem eller ej, og i stedet gør det til en diskussion om, hvordan vi så prøver at løse det problem.

Jeg mener, det er vigtigt at få slået fast, at problemet ikke er dér, hvor oplysningsforbundene